

## [Elmquist.]

som ikke påførte dyret unødige ubehageligheder og lidelse. Man er derfor nået til, at det er slået fast i ændringsforslaget, at det er forbudt at sætte søm, ståltråd eller lignende i trynen på svin, medens det derimod er tilladt at anvende glatte ringe og agraffer i trynen, hvilket alle er enige om ikke forvolder svin noget videre ubehag.

Der har været en del diskussion om, hvorvidt man som foreslået skulle forbyde forløsning af dyr ved anvendelse af taljer, kraftmaskiner, hestetræk eller lignende. Man er enedes om, at kraftmaskiner og hestetræk ikke var rimelige foranstaltninger, og at man fuldtud kunne nøjes med taljer og vinder. Derfor er „kraftmaskiner“ og „hestetræk“ gået ud.

I et nyt stykke til § 4 om disse forbud er indsat en bestemmelse om, at det er forbudt at anvende levende dyr som mål ved øvelses- og kapskydninger.

Endelig er der indsat en bestemmelse om, at det er forbudt at beskyde kron-, sika- og dåvildt, sæler og lignende større dyr med hagl. Der har indenfor udvalget været almindelig enighed om, at det ofte vil være mishandling at skyde dette storvildt med hagl. På den anden side har der fra forskellig side været betænkeligheder ved at røre ved dette spørgsmål i dyreværnsloven, idet man mener, og med rette, at det vel nok mest naturligt hører ind under jagtloven. Da man imidlertid fra alle jagtforeninger har lagt så stor vægt på, at der hurtigst muligt bliver indført et forbud mod beskydning af dyrene med hagl, er man enedes om at gå med til den foreslåede ændring, selvom man må indrømme, at det måske havde været naturligere at vente, til jagtloven engang bliver revideret.

Der er derefter nogle mindre væsentlige ændringer til § 6 og til § 9. § 9 omhandler kastration af dyr, og her ændres det ugeantal, der er sat som grænse for forskellige af undtagelsesbestemmelserne vedrørende de tilfælde, hvor man kan foretage kastration uden dyrlæge og uden bedøvning. Jeg tror ikke, jeg behøver at komme nærmere ind herpå.

Der er endvidere indført den ændring i stk. 4 i § 9, hvorefter transport af kastrerede heste i jernbanevogn, skib, lastautomobil eller andet befordringsmiddel først må ske 14 dage efter kastration, at hvor kastration foretages i kortere afstand fra hestens hjemsted eller opholdssted, er det tilladt inden udløbet af nævnte tidsrum at transportere hesten tilbage med lastautomobil. Dermed

mener man fra alle sider at være tilfreds-stillet.

Med hensyn til kupering er der foruden forbud mod kupering af halen på heste også indført forbud mod kupering af halen på køer. Endvidere indeholdt lovforslaget bestemmelser om kupering af halen og ørerne på hunde. Der er der foreslået den ændring i § 10, stk. 2, at medens efter lovforslaget kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle, altid kunne finde sted, når den foretoges af en dyrlæge, så er der nu indført den bestemmelse, at kupering af halen på hunde, der er under 8 dage gamle, kan ske uden hjælp af dyrlæge og uden bedøvning. Man har fra alle sider hævdet, at hundehvalpe ikke lider væsentlige smerter ved kupering, når det blot sker så kort tid efter fødslen.

En ret afgørende ændring i forslaget er, at den dispensationsbestemmelse, hvorefter justitsministeren efter § 10 kunne tillade kupering for bestemte hesteracer, forsåvidt angik afkom af kårede, præmierede eller stambogsførte dyr, ifølge justitsministerens ændringsforslag er bortfaldet. Der har været noget delte meninger om dette, idet det er gjort gældende navnlig fra belgisk heste-ayls side, at det havde betydnung at kunne opretholde kuperingen af visse dyr indenfor denne race. Imidlertid er det fra anden side og fra et stort flertal indenfor udvalget gjort gældende, at når man er enig i, at kupering af halerne på heste er mishandling, fordi det berører dyret det naturlige forsvarsmiddel, det har, når det står i stald, og ikke mindst når det står på marken, mod bremsere o. s. v., bør man afskaffe denne mishandling for alle dyr, også for de belgiske heste. Man hævder derhos, at det drejer sig om så få tilfælde, ligesom man henviser til, at man både i Norge og i Sverige og forskellige andre lande har gennemført ubetinget forbud mod kupering.

Til § 14 i lovforslaget er der foreslået en del ændringer, som i større udstrækning tager hensyn til dyrenes ejere i de tilfælde, hvor politiet giver pålæg om, at dyrene skal fodres bedre eller passes bedre eller lignende. Det hensyn, der er taget til dyrenes ejere her, består i, at man har indsat den bestemmelse, at når politiet vil nedlægge pålæg om, at et dyr skal passes bedre eller fodres bedre, har vedkommende dyrs ejer ret til at kræve, at hans dyrlæge skal afgive erklæring om, hvorvidt der er noget at bebrejde ham, om der er grund til at give ham dette pålæg. Der er derhos indført en slags appelret, idet dyrets ejer, hvis hans egen